

Snackbar Delicieux

Brugs stadsgedicht in de Ramadan 2015 Wollestraat
door de vrije Brugse stadsdichter Marcus Cumberlege

Ik vraag Amida me een engel te sturen en er is een engel.

Het is Ramadan. Ik zal een bladzijde nemen uit Rida's boek en drink niet meer tot ik thuis kom om half vijf en Caiaphas aan de deur staat en me welkom heet van de stad in mijn nederige stulp in de Eekhoutstraat.

Het lawaai daar is abominabel. Toeristen om ter hardst met de TV en geen van beiden wint. Ik zou thuis kunnen zijn, luisterend naar Gardel of zachte Mexicaanse *son* terwijl zoete Maria soest boven in bed.

Een voskleurige hengst komt klepperend door de straat. Duizend kleine voeten (gezien door de open deur) gaan richting kerk en de Maagd der Armen.

Ik herken een hele oude bakker vanuit de tijd dat ik nog dronk die zijn hoofd nog steeds op zijn schouders heeft. God zij geprezen, en weet waarheen hij gaat.

Ik begon een gedicht in het Nederlands, maar er kwam niet veel uit. Te plechtig en serieus voor de lezers in deze Marokkaanse bar de Ramadan vierend van 3 uur 's morgens tot 10 uur 's avonds zonder in een gevecht te verzeilen. De vrouw van de eigenaar verliest een maand lang.

Niet alleen is eten en drinken TABOE, zegt men mij, maar sex is niet toegestaan (behalve het staren naar Japanse vrouwen in de geleide menigte) bij daglicht. Ik vraag mijn snackbar kameraad wat er omgaat in zijn hoofd als een Columbiaanse of Canadese schone binnenkomt om te eten met lange benen en met een attitude van "je kan me nemen of laten".

"God begrijpt mij," antwoordt hij met twinkelende ogen, "en toont zijn genade."

Ik schuif de Coca Cola Light weg. Ik drink niet voor vannacht.
Dorst is niet langer mijn vijand. Ik kan zonder eten tot het avondmaal.
Mijn bierbuik zal er veel beter uitzien als ik een beetje dunner ben.

Het is als in 1942 in London, tijdens de Blitz, toen de Ritz
geen oesters meer had en iedereen moest *denken aan al die hongerige
kinderen in China*.

Rida heeft meelij met het door hongersnood getroffen Afrika.

Atleten breken recorden op de TV onder luid applaus terwijl de laatste
serieuze klanten vertrekken, om een avondluchtje te scheppen en de engel
naast mij aan deze tafel glimlacht en haar haar schikt.

Vertaling: Annmarie Sauer

MARCUS CUMBERLEGE

Bruges Free City Poet 2015 www.marcuscumberlege.com powered by
www.poeziebos.be www.brugseboekhandel.be www.dereyghere.be

NOW IN TRANSLATION : CITY POEMS 4 BRUGES 2013 - 2014

**A gift 4 the Triënnale of Bruges 2015. City poems from Bruges free city poet
Lies Van Gasse. Tanx to the translator Annmarie Sauer.**

[A gift 4 the future of Bruges. City poems from free city poet Peter Theunynck. Tanx
to the translator Annmarie Sauer.](#)

[Brugse Stadsgedichten van Peter Theunynck & Hedwig Speliers. Een kostbaar geschenk voor U
nav. driekoningen 2015, de twaalfde nacht.](#)

(de mensen horen haar in dezelfde tuin) HOMINES EAM AUDIUNT IN EODEM HORTO
Van zonsopgang tot zonsondergang www.natuurenbos.be/lappersfortbos www.poeziebos.be
<http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars>